

8 ΜΑΪΟΥ 2025

ΠΕΜΠΤΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

† Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ καὶ Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ μεγάλου. (†449)

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος π̃ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και
τοι οis ε εν τοis μνη μα si ζω ην χα ρι σα α με
εκ γ'.
νος

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

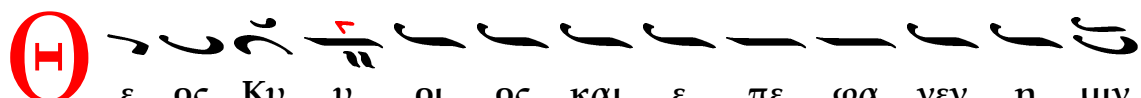
Ἦχος Δι - θ

Θ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
 ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
 τι Κυ ρι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος Δι-θ.

 ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
 κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
 δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν
 μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
 με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
 με γα ε ε ε λε ος

 τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η
 η α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω
 σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε
 και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α
 νε ε στη σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα

νι ων ε κραυγα ζον ^ϐ Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε
ος η μων δο ο ο ξα σοι ^Δ

Δόξα. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἦχος ^ϐ Δι - θ

Α πο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ^Δ ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον ^ϐ δε χε ται σε προσ πι ι πτον τα ^Δ ο
ε πι πε σον τα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ^ϐ ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε θνων
δι α σκε δα α α σαι ^ϐ αι τς με νος η μιν
ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε ος ^Δ

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος ^ϐ Δι - θ

Τ αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α ^ϐ
τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α ^Δ
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος ^ϐ αλ λα

κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων
 τω κο σμωτο με γα ε ε ε λε ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν.

Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ·

Ἦχος Δι-θ

Τ α μυ ρα της τα φης σθ αι γυ ναι κες κο μι σασαι
 λα θραι ως προς το μνη μα πα ρε γε νον το Ο ορ θρι
 αι των Ι ου δαι ων δει λι ω σαι την αυ θα α δει
 αν και στρα τι ω των προ ο ρω σαι την α σφα λει αν
 α λλα φυ σις α σθε νης την αν δρει αν ε νι ι κη
 σεν ο τι γνω μη συμ πα θης τω Θε ω ευ η ρε στη
 σε προ σφο ρως εν ε κραυ γα ζον α να στα Κυ ρι ε
 βο η θησον η μιν και λυ τρωσαι η μας ε νε
 κε τθ ο νο μα το ο ο ος σου

Ἀποστολικόν.

Ἦχος Δι-Θ

Ο σο φι σας υ περ ρη το ρας τς α λι εις και
εκ πεμ ψας ως περ κη ρυ κας πα ση τη γη τη α φα
τω φι λαν θρω πι α σϛ Χρι στε ο Θε ος δι αυ
των κρα ται ω σον την Εκ κλη σι ι αν σϛ και τοις πι
στοις κα τα πεμ ψον την ευ λο γι ι αν σϛ ο μο νος
ε λε η μων και φι λα α αν θρωπος

Μαρτυρικόν.

Ἦχος Δι-Θ

Α πο στο λοι Μαρ τυ ρες και Προ φη η ται Ι
ε ραρχαι Ο σι οι και Δι και οι οι κα λως τον
α γω να τε λε ε σαν τες και την πι στιν τη τη η
σαν τες παρ ρη σι αν ε χοντες προς τον Σω τη η η η
ρα υ περ η μων αυ τον ως α γα θον ι κε
τευ σα α τε σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας
η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-Θ

Δοσιθέου Κατουνακιώτου

Η ει ας γε γο ο να μεν κοι νω νοι φυ υ σε ως
δι α σθ Θε ο το κε Α ει πα αρ θε νε Θε ον γαρ
η μιν σε σαρκω με νον τε ε το κας δι ο κα
τα χρε ος σε πα αν τες ευ σε βως με γα λυ υ
νο μεν

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Τοῦ Ἀποστόλου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος Νη ς

Α να πε σω ων εν τω στη η θει τς Ι η
σθ παρ ρη σι ι ας τυγ χα ανωνως Μα θη της
η ρω ω τη σας τις εστιν ο προ δο τηςσθ Κυ ρι ε
και ως η γα πη με ε νω υ παρ χοντι εν δο ξε δι
α τς αρ τς ου ουτος σα φως υ πε δει χθη σοι ο θεν
και ως μυ στη ης γε γο νως των αρ ρη η των
Λο ο γς την σαρκω σιν εκ δι δα σκεις τα πε ρα τα

Θε ο λο γε Α α πο στο ο λε πρε σβευ ε Χρι
 στω τω Θε ω των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα α
 σθαι τοις ε ορ τα ζσ σι πο θω την α γι αν μνη η
 μη ην σσ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος Δι-Θ.

Τ α μν ρα Σω τηρ γυ ναι κες προ σκο μι ι ζσ
 σαι ε ζη τσν σπσ δη μυ ρι σαι σε φι λαν θρω πε
 εκ τσ τα φσ δε Α γγε λος προς αυ τας ε βο ο
 α ε γη γερ ται ο ζω ο δο της και Κυ ρι ος
 πα τη σας τον Α δην και τον θα α α να τον

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ.

Τ ην μνη μνην τι μη σω μεν τσ Α πο στο λσ πι στοι
 ε πε στη γαρ ση με ρον πα σι τοις πε ε ρα σι φω
 τι ζσ σα Α παν τας σ τοσ γαρ τσ Κυ ρι σ α λη
 θης Θε ο λο γος και εν Ευ α γγε λι ω α να

δε δεικται φι ι ι λος δι ο και τοις τι μω σιν
αυ τον βρυ ει ι α μα τα

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος Δι Θ

Τ α μυ ρα θερ μως τω τα φωπροσκο μι ι ζ8
σαι γυ ναι κες Σω τηρ Α γγε λ8 τη λαμπρο τη τι τας
ψυ χας η γαλ λον το και Θε ον σε των ο λων ε
κη η ρυτ τον και μα θη ταις ε βο ων ον τως α
νε στηεκ τα φ8 η παντωνζω η

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος Βου Σ

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α β8 8 8 και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μ8 8
Ο ι μι σ8 8ν τεσ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τ8 Κυ υ ρι

ι ι 8 8 ^{Πα} ⁶ ⁷ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο

ο ος γαρ ^Μ ^π ⁹ πυ υ ρι ι ι ι ι ^{Β8} ² ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ⁶ ⁷

^{Β8} ^χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι ⁶ ⁷

^{Β8} ^Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} ⁶ ⁷ και κα α θα αρ σει ^Δ ²

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται ^Δ ²

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ^{Β8}

ι ι Ι ε ε ρο κυ υ φι ι ι ω ως ⁶ ⁷

^{Β8} ^χ Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην ⁶ ⁷

^{Β8} ^Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

^{Β8} ^Δ ² ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α ^{Πα} ⁶ ⁷ αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α ^{Δι} ^π ⁹ α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ^{Β8}

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ιη΄.

Ἦχος Βου

Εἰς πασάν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγος αὐ

τὸ καὶ εἰς τὰ ἀπεράτα τῆς οἰκῆς ἐν ἡσυχ

αἰμα αὐτῶν

Οἱ οὐρανοὶ διηγνῶνται δοξαζάντες οὐ ποί

ῆσιν δεξιῶν αὐτῶν ἀναγγελεῖτο ὁ

στερωμα

Εἰς πασάν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγος αὐ

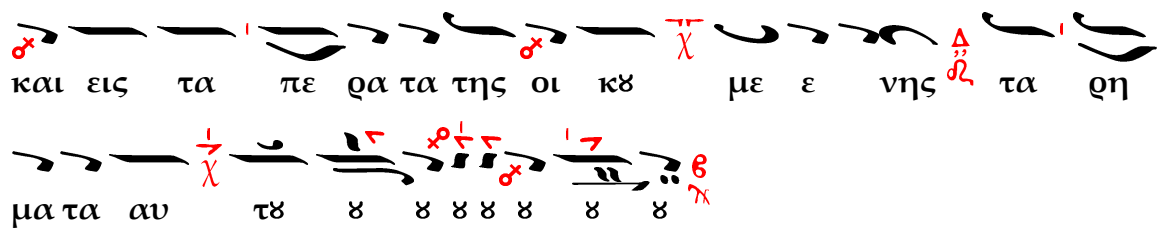
τὸ καὶ εἰς τὰ ἀπεράτα τῆς οἰκῆς ἐν ἡσυχ

αἰμα αὐτῶν

Ἡμερὰ τῇ ἡμερᾷ ἐρευνεῖται ἡσυχ

καὶ νύξ νύκτι ἀναγγελεῖ γνώσιν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγος αὐτῶν

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

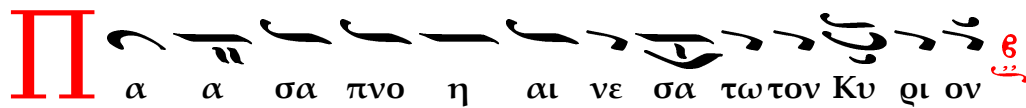
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

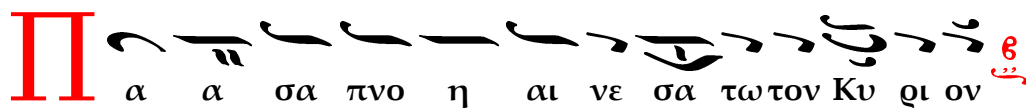
Σταθερὸν Προκείμενον ὁρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

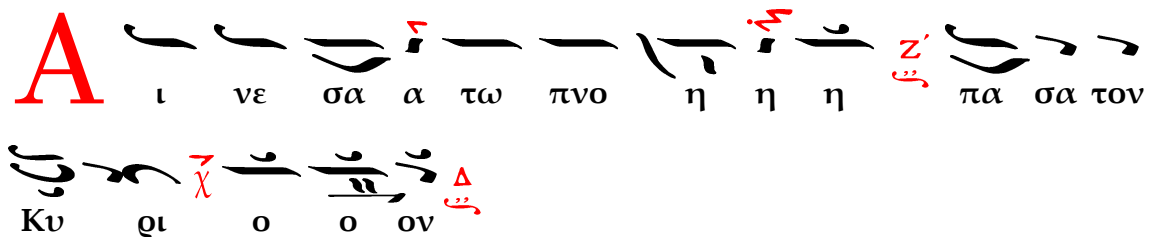
Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ τῆς ἐορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Ἑωθινὸν ΙΑ΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 15-25).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολουθεῖ μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμὴν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν. * Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς

εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *
Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν
μού ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με
ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ
πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-Θ

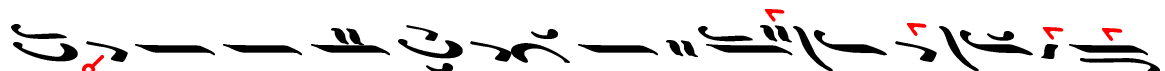
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
 Ταις τϛ Α πο στο ο λϛ πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα
 λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα των
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κϛ πρε σβει αις ε λε
 η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
 των

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λει ψον το α νο ο ο
 μη μα α μϛ

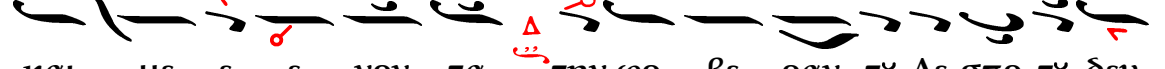
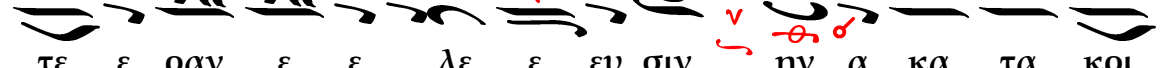
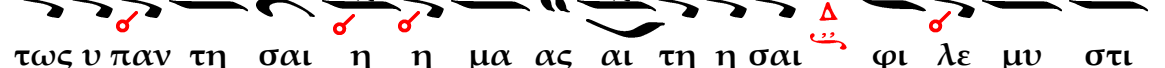
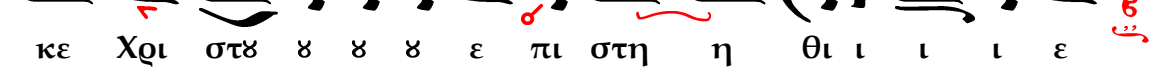
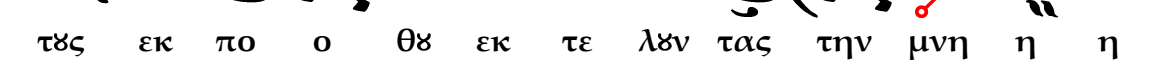
Ἐκ τῆς Λιτῆς. Γερμανοῦ.

Τ^{Δι} ην των Α πο στο λων α α α κρο τη η τα της θε
 ο λο γι ι ι ι ας την σα αλ πι ι ι ι γγα
 τον πνευ μα τι κο ο ν ϛ ρα τη η γο ο ο ν τον την
 οι κϛ με ε νην Θε ω καθυ πο τα α α ξαν τα

 δευ τε οι πι στοι μα κα ρι ι ι ι ι σω ω ω

 ω μεν I ω α αν νη ην τον α οι οι δι ι ι ι

 μον ε εκ γης με θι ι στα με ε νον και γης εκ α α

 α φι στα α με ε ε ε νον αλ λα α ζω ων τα

 και με ε ε νον τα την φο βε ραν τδ Δε σπο τδ δευ

 τε ε ραν ε ε λε ε ευ σιν ην α κα τα κρι

 τως υ παν τη σαι η η μα ας αι τη η σαι φι λε μυ στι

 κε Χρι στδ εκ εκ επι στη η θι ι ι ι ε

 τδς εκ πο ο θδ εκ τε λδν τας την μνη η η

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

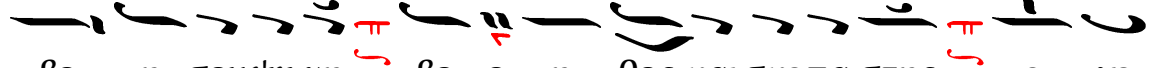
Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τοῦ ὁσίου.

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων.

Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Πα

 T ην Μω σε ε ως ω δην α να λα βδ σα

 βο η σον ψυ χη βο ο η θος και σκε πα στης ε γε

νε το ο μοι εις σω τη ρι ι αν ου τος μθ Θε ος

και δο ξα σω αυτον

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ε σταυ ρω ω θης σαρ κι ο α πα θης τη

φυ σει τθ Πα τρος ε ε κε ντη θης την πλευ ραν πη

γα σας κο ο σμω αι μα και υ δωρ συ η μων Θε ο ος

και δο ξα ζο μεν σε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ο θο νι ι ο ις ει λη η σας Ι ω

σηφ το σω μα σα Χρι στε ε εν μνη μει ω τω και νω

κα τε θε το ο σε την σω τη ρι ι αν νε κρθς δε ως

Θε ο ος ε ξα νε στη σας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Π ρο λα βθ ς σαι τον ο ορ θρον αι γυ

ναι κες ει δον τον Χρι ζον και αι τοις θει οις Μα θη

ταις ε βο ων ο ον τως Χρι στος α νε ε στη δευ

τε συν η μιν α νυ μνει τε αυ τον

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς καθαρὸς ἡγαπημένος γέγονας, τῷ ἀκροτάτῳ φωτί, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις, ἐπαναπαυσάμενος, πεπαρῥησιασμένη ψυχῇ, ἐξ ἀβύσσου σοφίας, τὸ φῶς τῆς γνώσεως εἴλκυσας, μάκαρ Ἰωάννη Ἀπόστολε. (δίς)

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερφῶς θεολογῶν ἐβρόντησας, ἡγαπημένε Χριστῷ· ἦν ἐν ἀρχῇ Λόγος, ζῶν καὶ ἐνυπόστατος, πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, καὶ σὰρξ ὁ Λόγος ἐγένετο, καὶ Θεὸς διέμεινεν ἄτρεπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπὸ τὴν σκέπην σου αἰεὶ προσφεύγοντες, ἀποτρεπόμεθα, τῶν πειρασμῶν πᾶσαν, καταιγίδα ἄχραντε· διὸ καὶ νῦν αἰτούμεθα, πεπτωκότες εἰς βάθος, πλημμελημάτων ἀνάγαγε, θείαις σου Ἀγνὴ παρακλήσεσι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ τοῦ Δεσπότη πειθαρχῶν Ἀρσένιε, θείῳ προστάγματι, βασιλικοῦ πλούτου, δόξαν καταλέλοιπας, ὥσπερ ὁ νομοθέτης Μωσῆς, καὶ φυγὼν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλοις γέγονας σύσκηνος, ἅμα σὺν αὐτοῖς εὐφραινόμενος. (δίς)

Δόξα.

Σὺ τοὺς θορύβους ἐκφυγὼν Ἀρσένιε, ὡς ἁμαρτίας πηγὰς, τῇ σιωπῇ γλῶσσαν, ἐχαλιναγώγησας· ὅθεν ἐν ἀταράχῳ τὸν νοῦν, ἡσυχία τηρήσας, τοῦ θείου Πνεύματος γέγονας, ἀξιοπρεπὲς ἐνδιαίτημα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἁγνὴ δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Τῶν Μυροφόρων.

Ὁδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Πα

Σ τει ει ρω θε ντα μτον νυν κα αρ πο φο ρον ο Θε

ος α να α δει ξον με γε ωρ γε ε των κα λων

φυ τερ γε των α γα θων τη ευσπλαγχνι α σ

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Α α να σταντος σου χρι στε συ υ νε τρι βησανμο

χλοι και πυ υ λαι α δου και θα να τς τα δε σμα

δι ε λυ θησαν ευ θυς φοβω τς κρα τς σ

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Θ ε ε ο δο χε Ι ω σηφ δε ευ ρο στη θι μεθ η

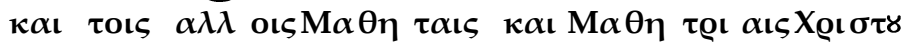
μων α νε ε στη κρα ζων Ι η σς ο λυ τρω της

ο ε γει ρας τον Α δαμ τη ευσπλαγχνι α Αυ τς

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ε ευ φραι νε σθω συν η μιν Μα α θη των η δω δε

κας συν Μυ υ ρο φο ροις γυ ναι ξι και Ι ω σηφ

ἤχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἐξ ἁλίων ἁλιεύς, ἀνθρώπων καὶ θεολόγος, ἐχρημάτισας σοφὴ Ἰωάννη, ἀφειδήσας πατρικῆς, καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, καὶ τῷ Δεσπότη Ἀλόγῳ, ἔρωτι θείῳ ἐπόμενος. (δίς)

Κεκαθαρμένος τῆς ψυχῆς, τὸ ὄμμα ᾧ Θεολόγε, ἐθεάσω τὴν ἀπόρρητον δόξαν, ἐκ Πατρὸς μονογενοῦς, τοῦ Λόγου καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ σαφῶς τὰ πάντα, θείῳ γεγένηται Πνεῦματι.

Ἐπὶ τὴν σὴν προσπεφευγώς, Θεοκυῆτορ Παρθένε, προστασίαν, ἀπαλλάττομαι πάσης, ἐπηρείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σώζομαι πρεσβείαις σου· ἀλλὰ καὶ τῆς μελλούσης, ἀγνὴ ῥυσθεῖην κολάσεως.

ἤχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Πάτερ Ἀρσένιε τῆς σῆς, χριστομιμήτου πτωχείας, τὸ τραχὺ καὶ εὐτελέστατον ῥάκος, τὸ περίδοξον τῆς πρίν, ἐσθῆτος κατεκάλυπτε, τὴν τῆς ἀφράστου δόξης, στολὴν σοι περιποιούμενον. (δῖς)

Τὰς προσβολὰς τῶν δυσμενῶν, καὶ ἀκαθάρτων πνευμάτων, ἐκ Θεοῦ συντετριμμένη καρδιά, δεδεγμένος ἄρωγὴν, Ἀρσένιε κατέρῳαξας, τροπαιοφόρος Πάτερ, τῇ ταπεινώσει γενόμενος.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀγνὴ μακαρίζομεν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

19

Θεός· τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· * ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τὸν τάφον σου Σωτὴρ, αἱ Μυροφόροι πορευόμεναι, πρὸς ἑαυτὰς διηπόρουν τῷ νοῖ, καὶ ἐφθέγγοντο· Τίς ἡμῖν τὸν λίθον ἀποκυλίσει τοῦ μνήματος; Καὶ ἀναβλέψασαι, ὁρῶσιν ὅτι ὁ λίθος ἀποκεκύλισται· τῇ μορφῇ δὲ τοῦ Ἀγγέλου σὺν τῇ στολῇ ἐθαμβοῦντο, συνείχοντο δὲ τρόμῳ, καὶ φεύγειν ἐνόμιζον· καὶ πρὸς αὐτὰς ὁ νεανίσκος ἐβόησε· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· ὃν ζητεῖτε, ἀνέστη· δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς· * Ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσών, καὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων καταμαθών, ἐνθέως ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καλλιγραφήσας πρῶτος, τὴν ἀναρχον γέννησιν, καὶ καταγγείλας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασι. Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου ἀποφυγών, καὶ ἡσύχως τὸν βίον διατελῶν, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ στῦλος, πυρὸς ἐχρημάτισας, καὶ φωστὴρ ἀπάντων, πιστῶν τῶν τιμώντων σε· ὄμβροις δὲ δακρύων, παινόμενος ὦφθης, ὡς δένδρον κατάκαρπον, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Θεοφόρε Ἀρσένιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Δι

Των μαθητων σου ο χορος συν Μυρο φο
ροις γυναι ξιν α γαλ λε ται συμ φω ω ω ω ω ω νως

κοι νην γαρ ε ορ την συν αυ τοις ε ορ τα α ζο μεν
 εις δο ξαν και τι μην της σης α να στα σε ως και δι αυ
 των φι λανθρωπε Κυ υ ρι ε τω λα ω σου πα ρα σχου
 το με γα ε λε ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου.

Κοντάκιον αὐτόμελον. Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου παρθένε τίς διηγῆσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Ὑψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον· ὥσπερ οὖν ἄστρα ἐξαριθμῆσαι, καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν ὅλως, οὕτως οὔτε τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἱκανόν· τοσοῦτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστός, ὃν ἡγάπησεν ἔστεψεν· οὗ τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ συνειστιάθη, * ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου φίλου, ἡγαπημένου καὶ παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἥτοι ἡ σύναξις τῆς ἁγίας κόνεως τῆς ἐκπεμπομένης ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἡγουν τοῦ μάννα. (†101)

Στίχ. Οὐ βρῶσιν, ἀλλὰ ῥῶσιν ἀνθρώποις νέμει

Τὸ τοῦ τάφου σου μάννα, μύστα Κυρίου.

Ὅγδοάτη τελέουσι ῥοδισμόν βροντογόνοιο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου. (†448)

Στίχ. Λαθεῖν βιώσας Ἀρσένιος ἡγάπα,

Ὅς οὐδὲ πάντως ἐκβιώσας λανθάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σπεῖρα (τάγμα) στρατιωτῶν ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Χριστοφρονοῦσα σπεῖρα τέμνεται κάρας,

Χριστοκτονοῦσαν σπεῖραν οὐ μιμουμένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νικόμα.

Στίχ. Νίκην ἀρίστην ἐνίκησας, Νικόμα,
Καὶ ὡς νικητὴς δικαίως κατεστέφθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Αὐγουστίνης τῆς ἐν Βυζαντίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀγαθίου τοῦ (**ἡ Ἀκακίου**) ἐν Βυζαντίῳ. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μήλη, τοῦ ὑμνωδοῦ.

Στίχ. Ἐκστάντα Μήλην ὑμνοποιὸν ἐκ βίου,
Ὑμνεῖν λόγοις δίκαιον, ὡς ἐμὸς λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Διονυσίου, ἐπισκόπου Βιέννης (**Vienne**) ἐν Γαλλίᾳ. (†193)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βίκτωρος τοῦ Μαυριτανοῦ στρατιώτου, ἐν Μεδιολάνοις (**Milan**) ἀθλήσαντος. (~†303)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἑλλαδίου, ἐπισκόπου Αὐτισσιωδῶρου (**Autissiodorum, Auxerre**) ἐν Γαλλίᾳ. (†387)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερέως Γυβριανοῦ (**Gybrian**) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†509)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Δεσιδεράτου (**Desideratus**), ἐπισκόπου Βούργης (**Bourges**) ἐν Γαλλίᾳ. (†550)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἰδουλβέργης (**Iduberga**), κτιτορίσσης τῆς μονῆς Νιβελλῶν (**Nivelles**) ἐν Κάτω Χώραις. (†652)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βενεδίκτου β', πάπα Ῥώμης. (†685)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰνδράκτου (**Indract**) καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, τιμωμένων ἐν Γλαστονβούρου (**Glastonbury**) ἐν Ἀγγλίᾳ. (ζ'-η' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἱεραποστόλων τῶν Κάτω Χωρῶν, Βίρωνος ἐπισκόπου Οὐτρέχτης (†710), Πλεχέλμου (†730) καὶ Ὁδγέρου (**Otger**) διακόνου (η' αἰ.).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μακαρίου, ἀρχιεπισκόπου Γάνδης (**Ghent**) ἐν Βελγίῳ. (†1012)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου, κτίτορος τῆς μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου, ἐπονομαζομένης Βαρνακόβης, ἐν Δωρίδι Φωκίδος. (†1111)

Στίχ. Ἦραν τὸν Ἀρσένιον ἐντεῦθεν νόες,
Ὡς ἐν Κοιμήσει ἦραν τοὺς Ἀποστόλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος τοῦ νηστευτοῦ, τῶν Ἄπω Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (~†1141)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κασσιανοῦ,

ἐγκλείστου καὶ νηστευτοῦ τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ιγ'-ιδ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ φιλοπόνου, μοναχοῦ τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ιδ' αἰ.)

Στίχ. Πόνους φιλήσας, Ἀρσένιε, ἐνταῦθα,
Νῦν Παραδείσου ὄρᾳς τὰ θεῖα κάλλη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ζωσιμᾶ καὶ Ἀδριανοῦ, κτιτόρων μονῆς παρὰ τὸν ποταμὸν Σέστρα ἐν Ῥωσίᾳ. (ιε'-ις' αἰ.)

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Τοῦ Πάσχα

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, (ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων αὐτῆς), καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ Ἦχος ♯ Πα ϝ

ὠδὴ α'

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
πι νι κι ον α α δο ον τας

ὠδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν

ω στερε ου ου με ε θα

ὥδῃ δ'

Επι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

ὥδῃ ε'

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

ὥδῃ στ'

Κα τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τρι ψας μο χλους αι ω νι ους κα το ο χος πε πε
δη με ε νων Χρι στε και τρι η με ρος ως εκ κη τους

Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου

ὥδὴ ζ'

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον α φθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

ὥδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
η μι α των Σα β βα των η βα σι λι ις και κυ ρι
α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν
στον εις τους αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἐν καθημερινῇ ἔαν προβλέπωνται καταβασίαι στιχολογοῦμεν καὶ τὴν "Τὴν τιμιωτέραν".

1. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῇρι μου.

Τὴν τιμιωτέραν των Χερσβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδι
αφθαρως Θεον Λογον τε κς σσαν την οντως
Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

2. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν των Χερσβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδι
αφθαρως Θεον Λογον τε κς σσαν την οντως
Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

3. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν των Χερσβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδι

α φθορως Θε ον Λο γον τε κς 8 σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς 8 σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς·
 πεινῶντας ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς 8 σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθορως Θε ον Λο γον τε κς δ σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

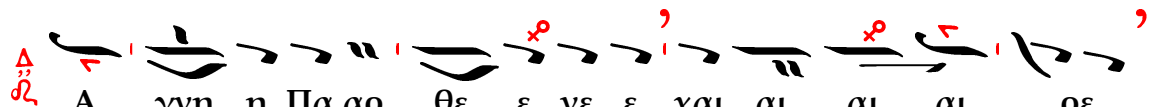
Ἡ καταβασία

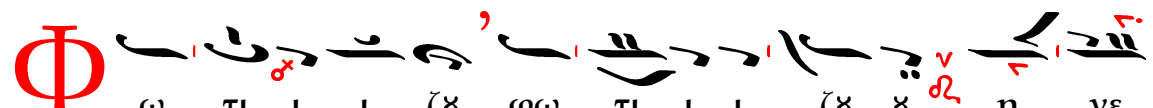
Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω
 με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα
 λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι
 η μερος εκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
 σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
 Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
 εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου ου ου ου

καὶ ἀργῶς

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
 τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η

 Α γνη η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε
 και πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε
 ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η
 τρι ι η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ

 ω τι ι ι ζα φω τι ι ι ζα δ η νε
 ε ε α α Ι ι ε ε ρα δ σα α α λη ημ
 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
 χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
 α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε
 ε Α α α γνη η η η τε ερ πα Θε ε
 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει
 του ου το ο ο ο ο κδ δ δ δ σδ δ δ δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀποστόλου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Θ ε ο λο γω ων ε βρο ο ντη σας εν α αρ
χη Η ην ο Λο ο γος και προς Θε ο ον ο
Λο ο γος ην και Θε ε ος η ην ο Λο ο γος Α πο
στο λε Ι ι ω α αν νη τς Χρι ι στς γα αρ τω στη η
θει ε πι πε σω ων κα κει ει θεν δε πλη ρες
θε ο ο λο γι ι ας ρει θρον ζω η η ης
μα καρ α ρυ σα με νος Θε ε ο λο ο γε την
κτι σιν α αρ δεις α α πασαν η τις σε και αι
γε ραι αι ρει

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Ἦχος Βου-Θ

Τ ω τς Δε σπο ο τς Ο ο σι ε πει θαρ
χων θει ει ω νο ο μω παντα τον κο ο σμον ε ε
λι πες και λα βων το ον σταυρο ον σς πα τερ Αρ σε νι
ι ε χαι αι ρων η κο λς θη η σας τς δ τω νη

στει αῖς καὶ τοῖς δα ἀ κρυ σι θε ο φο ρε ε σχο
 λα α ζων καὶ προ σευ χη η η η η στα σει τε
 παν νυ χω καὶ η η συ χι ι α δι ης ε
 κρα θης πα αν σο φε τη Α γι α α Τρι α α
 δι

Καὶ τῶν Μυροφόρων.
 Αὐτόμελον.

Ἦχος Βου

Γ υ ναι κες α κτ τι ι σθη τε φω νην α γα
 αλ λι α α σε ως τυ ραν νον α δη ην πα τη η η
 σας φθο ρας ε ξη γει ει ρα κο ο σμον δρα με τε
 φι λοις ει ει πα τε τοις ε ε μοις ε ευ α γγε ε
 λι α βλο μαι γαρ το πλα α σμα μ χα ραν ε
 κει θεν αυ γα α σαι εξ ης προ ηλ θε εν η
 λυ υ πη

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Νη ς

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ον ^ναι νει ει τε το ον Κυ ρι ι
 ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα α νων ^ναι αι νει ει ει
 τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρεπει υμνος τω
^{Νη}
 ω ω ω Θε ε ε ε ω ^ν

^{Νη}
A ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ
 γε λοι οι οι οι α α α αυ του ^ναι νει ει ει τε
 α αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ
^{Πα} ^{Νη}
 του ου σοι πρεπει υμνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^ν

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος ^{Νη} ρ

^{Νη}
 Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
 του ^βαι νει τε αυ τον κα τα το ^ν πλη θος της με
 γα λω συ νης αυ τς ^β

^{Πα} ^{Νη}
M α καρ Ι ω αν νη παν σο φε πε ρι ς σι α
^{Πα} ^{Δι}
 θερ μη ^β της Χρι στς α γα πη σε ως ^π πλε ον παν των πε φη
^{Πα}
 νας ^Δ Μα θη των α γα πω με νος ^π τω παν τε

πο ο πτη Λο γω και κρι νον τι δι και οis πα α
 σαν την οι κ8 με νην ζυ γοis τη ης κα θα ρο τη
 τος και αγ νει ας καλ λε σι κα ταυ γα σθεις σω μα και
 δι α νοιαν θε ο μα κα α ρι στε

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γος αι νει
 τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα

Το παρ θε νι ας α παν θισμα το των σε πτων α
 ρε των δεκ τι κον εν δι αι τη μα της σο φι ας ορ γα
 νον το τ8 Πνευ μα τος τε με νος το φω το
 φο ο ρον στο μα της χα ρι τος της Εκ κλη σι ι
 ας το φα ει νο τα τον ο ομ μα το παν σεπ τον
 Ι ω αν νη α σμα σι πνευ μα τι κοις νυν α νευ φη
 μησω μεν ως υ πη ρε ε την Χρι στ8

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γανω
 (H) ε ο λο γι ας τα να μα τα ε πι τς στη θς
 πε σων της σο φι ας ε ξην τλη σας και τον κο σμον ηρ
 δευ σας I ω αν νη παν α ρι στε τη της Τρι
 α α δος γνω σει την θα λασ σαν κα τα ξη ρα α
 νας της α θε ο τη τος στυ υ λος γε νο με νος
 και νε φε λη εμ ψυχος καθ ο δη γων προς την ε πρ α
 νι ον κλη ρο δο σι ι αν η μας

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
 νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γ μς
 πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον
 (H) α τερ θε ο φρον Αρ σε νι ε της κο σμι κης σε
 αυ τον α πο στη σας συ γχυ σε ως προς την υ περ κο σμι
 ον α νη νε χ της α κρο τη τα αυ την πο θη η

σας των α γα θω ων την πη γην αυ το το Ο ντως ε φε
 το ον ε φθα σας ου ου ταις ελ λαμ ψε σι μα καρ
 πυρ σευ ο με νος α μαρ τι ων ζο φη ταις πρε σβει αις
 σθ η μας ε ξα αρ πα σον

Δόξα. Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
 Ε υ αγ γε λι στα Ι ω α α αν νη η ι
 σαγ γε ε λε πα αρ θε ε νε Θε ο λο ο γε θε ο
 δι ι ι ι δα α α α κτε ορ θο δο ξω στω ω κο
 ο σμω την α χρα αν τον πλε ευ ραν το αι αι μα α και
 αι το υ υ υ δωρ βλυ ζου ου σαν ε κη η η η η
 ρυ υ υ υ ξας εν ω την αι ω ω νι ον ζω ω
 ην πο ρι ζο με ε θα ταις ψυ χαι αι αι αις
 η η η η μων

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω ωνων α α μην

Αι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ορ θω βα α θε ε ε
ος α ρω μα τα α α λα βω σαι τω Κυ ρι
ω τον τα α α α φον κα τε ε ε λα α α α βον
α περ δε ωκ ηλ πι ζο ο ον ευ ρω σαι δι ε λο
γι ζοντο ευ λα βω με ε ναι τω λι ι θω τη η ην με
τα α θε ε ε ε σιν και προς αλ λη λας δι ε
λε ε ε γον το πω ει σιν αι σφρα γι ι ι ι
δες τω μνη η η μα α α α τος που ε ε ε
στιν η τω Πι λα τω κω ω ω στωω δι ι ι α και
α κρι βη η ης α σφα α λειει ει ει α γε γο νε
δε μη νυ της των α γνο ω σω ω ων γυ ναι αι κων ε
ξα στρα πτω ω ων Α γγε ε λος και φα σκω ων προ ος α αυ

τα ας τι με τα θρη νων ζη τει τε το ον ζω ω ων
 τα και ζω ο ποι η σαν τα το γε νο ος των βρο ο
 των ε ξη γερ θη Χρι στος ο Θε ε ε ος η η μων
 εκ νε κρω ων ω ως παν το δυ υ υ να α α α μος
 πα ρε χων πα σιν η η μιν α φθαρ σι αν και
 ζω ην φω τι σμον και το με ε γα α ε ε ε
 λε ε ε ε ος

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι

 ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
 δο κι ι α
 μνθ μεν σε ευ λο γθ μεν σε προ σκυ νθ μεν σε
 δο ξο λο γθ μεν σε ευ χα ρι στθ μεν σοι δι α την με
 γα α λην σθ δο ο ξαν
 Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πθ ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερπαν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι

η σϝ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τϝ Θε ου ο Υι

ος τϝ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τϝ κο

ο ο σμϝ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων

τας α μαρ τι ας τϝ κο ο σμϝ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σϝς Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σϝ εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τϝ αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τϝς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σς εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σς εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σς

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μδ ο τι η μαρ το ον
σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τς
ποι ειν το θε λη μα α σς ο τι συ ει ο Θε ο ος
μδ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
ι σς ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σθ τοις γι νω σκῶ

σι ι σε **Δ** Α γι ος ο Θε ος **Δ** Α γι ος ι σχυ ρος

Δ Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας **Δ**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει **Ζ'** και εις τῶς αι ω νας των αι

ω ω νων α μην **Δ**

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας **Δ**

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος **Δ** Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος **Δ** ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας **Δ**

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος **Δι-θ**

Τ αϊς μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη

μα ε πι στας ο Α γ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α **Θ**

τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α **Δ**

Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος ^ε αλ λα
 κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων
 τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ο ο ο ος ^Δ

* * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^ε θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
 τοι οis ε εν τοis μνη μα si ^ε ζω ην χα ρι σα α με
^εκ γ'.
 νος ^ε

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
 Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος π̣ά Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ε
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ε
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ε
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.
Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

ᾠδὴ Δι' Θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

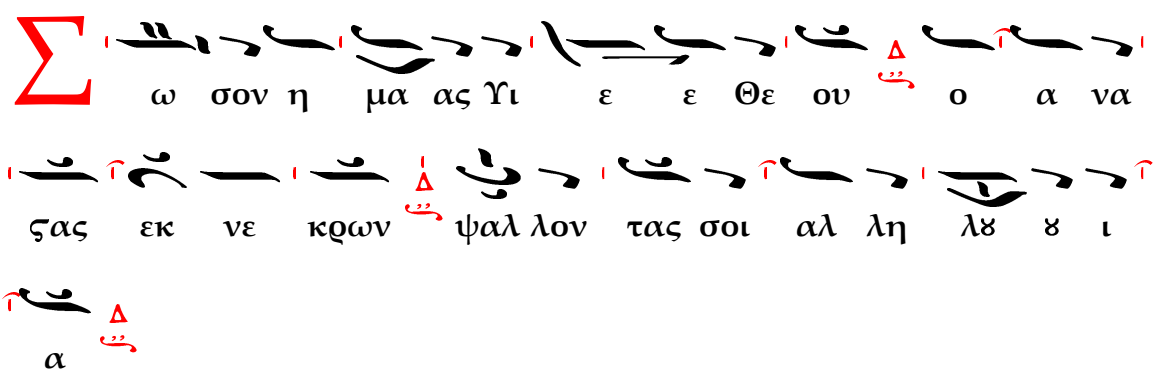
Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω
σ ο ν η μ α α ς

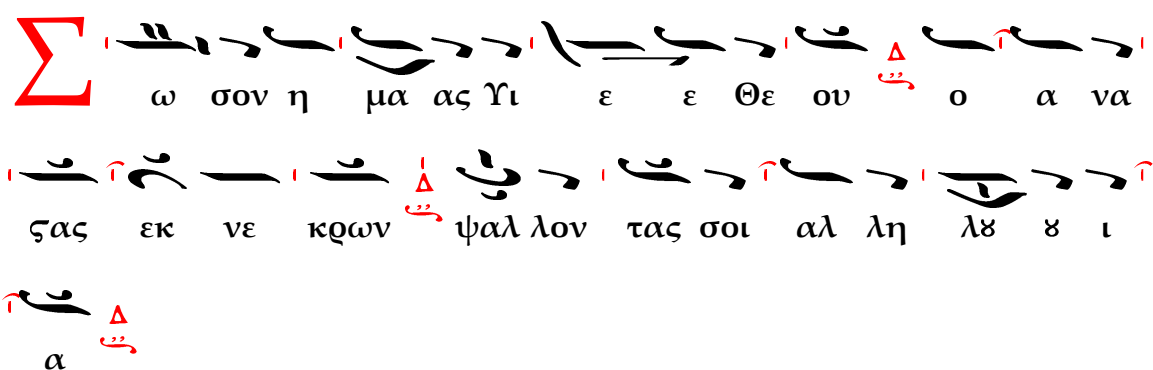
Ἀντίφωνον Β'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ

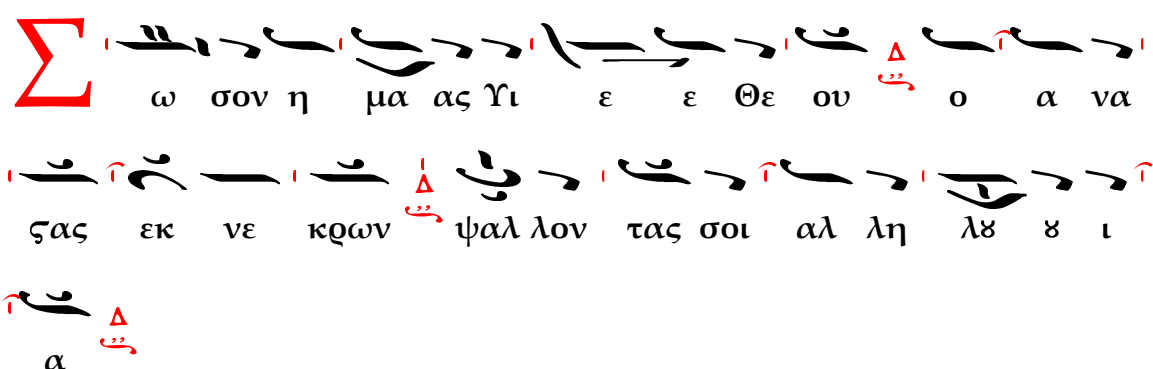
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. (ξζ’ 2)

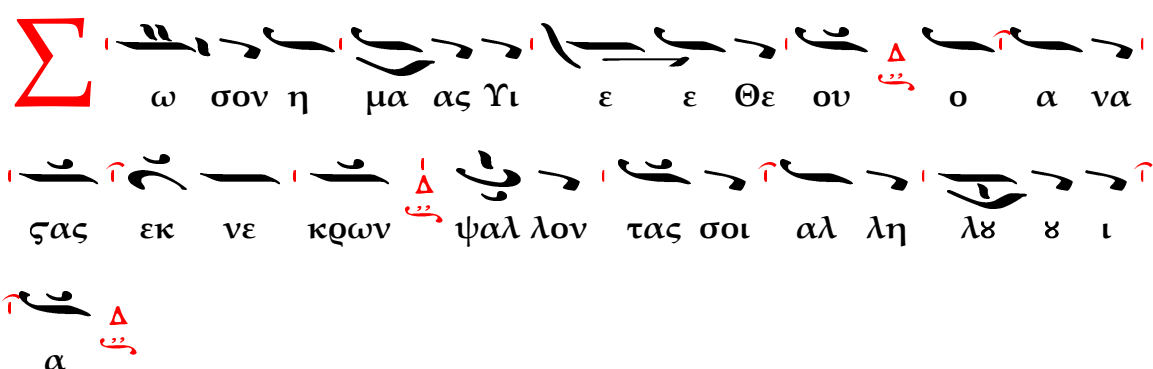
Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου, ἐν παῖσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ’ 3)

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ’ 4)

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ’ 8)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

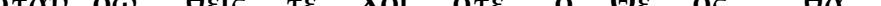
νων α μην

θα ν α τ ο ς υ π α ρ χ ω ν και κα τ α δε ξ α με ν ο ς

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη

vai ek tis a gi as the o to o kou kai a ei

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη

 σας ε σταν ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος Δ θα να τω

θα νά τον πατήσας εις ὧν της ἀγίας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

ἤχος τῶ Πατρὸς

Στίχ.α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. u
9

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οἱς ἐν τοῖς μνημασί²² ζωήν χάρισα αὐμενος
Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
 προσώπου πυρός.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οἱς ἐν τοῖς μνημασί²² ζωήν χάρισα αὐμενος
Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
 Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οἱς ἐν τοῖς μνημασί²² ζωήν χάρισα αὐμενος
Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
 εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οἱς ἐν τοῖς μνημασί²² ζωήν χάρισα αὐμενο
 ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αῖς ευ λο γει τε τον Θε
ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
κρω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λς ι α

Οὐ ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»
ἀλλ' εὐθὺς τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Δι-Θ

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
με γα ε ε ε λε ος

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η

η α θα α να τος ^Δ το τε τον Α δην ε νε εκρω
 σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ^θ ο τε δε
 και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α
 νε ε στη σας ^Δ πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα
 νι ων ε κραυγα ζον ^θ Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε
 ος η μων δο ο ο ξα σοι ^Δ

Ἦχος ^Δ Δι - θ

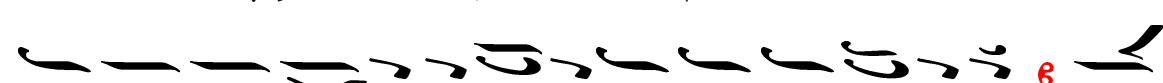
Τ α ις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
 μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α ^θ
 τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α ^Δ
 Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος ^θ αλ λα
 κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων
 τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ος ^Δ

Ἀπολυτίκιον. Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

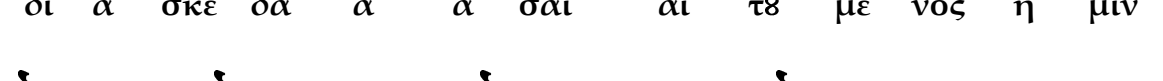
Ἦχος ^Δ Δι - θ

Α πο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη

 με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να

 πο λο ο γη τον δε χε ται σε προσπι ι πτον τα ο

 ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον

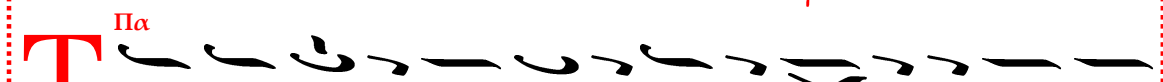
 ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε θνων

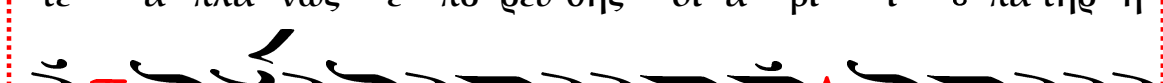
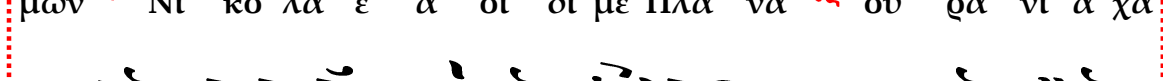
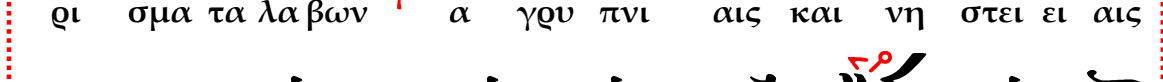
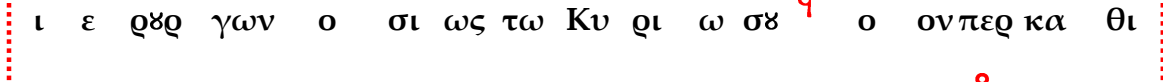
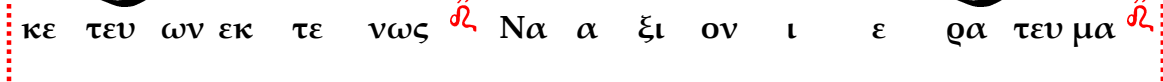
 δι α σκε δα α α σαι αι τς με νος η μιν

 ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε ος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

^{Πα}Τ ας του πλα νς πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα

 τε α πλα νως ε πο ρευ θης δι α βι ι ς πα τηρ η

 μων Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ου ρα νι α χα

 ρι σμα τα λα βων α γρυ πνι αις και νη στει ει αις

 ι ε ρω γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σς ο ον περ κα θι

 κε τευ ων εκ τε νως Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα

 πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε

ος
π
q

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. ᾠχος Γα ϕ

Θ
ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ρη δη μος
ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος Α θλο φο ο ροι Χρι
στς ς τεσσ α α ρα κο ον τα δι α πυ ρος γαρ και υ
υ δα τος εν δο ξοι δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
δο ο ξα σθη η τε αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
ου σι ον δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε
λε ος

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

ᾠχος Γα ρ

Α
γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον τῶν Μυροφόρων.
Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

Το χαι ρε ταις Μυ ρο φο ροις φθε γξα α με νος τον
θρη νον της προ μη το ρος Ευ ας κα τε πευ σας τη Α
να στα σει σϞ Χρι στε ο Θε ος τοις Α πο στο λοις δε τοις
σοις κη ρυτ τειν ε πε ε τα ξας ο Σω τηρ ε ξα
νε στη τϞ μνη η η μα το ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μιν

A α α α α α α ια α α α α
α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ς ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε

ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος Δι

Α α α α α α α ςα α α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ς ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι σχυ υ

υ υ υ υ ςυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο

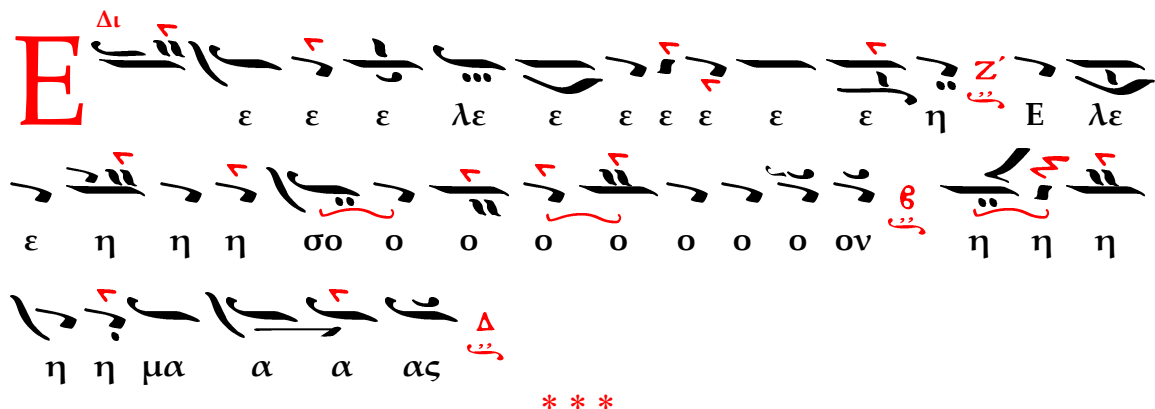
ο ο ο ο ος Δι

Α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α α α Α θα

α α α α α να α α το ος Δι

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτοῦ. (ιη΄ 5)

Στίχ. α΄. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (ιη΄ 2)

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
 τϑ και εις τα πε ρα τα της οι κϑ με ε νης τα ρη
 μα τα αυ τϑ

Χ Ο ι ου ρα νοι δι η γυν ται δο ξανθε ου ποι
 η σιν δε χει ρων αυ τϑ α να γγε λει το ο στε ρε
 ω μα

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
 τϑ και εις τα πε ρα τα της οι κϑ με ε νης τα ρη
 μα τα αυ τϑ

Χ Ο υκ ει σι λα λι αι ου δε λο γοι ων ου χι
 α κου ονται αι αι φω ναι αυ των

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
 τϑ και εις τα πε ρα τα της οι κϑ με ε νης τα ρη
 μα τα αυ τϑ ς ς ς

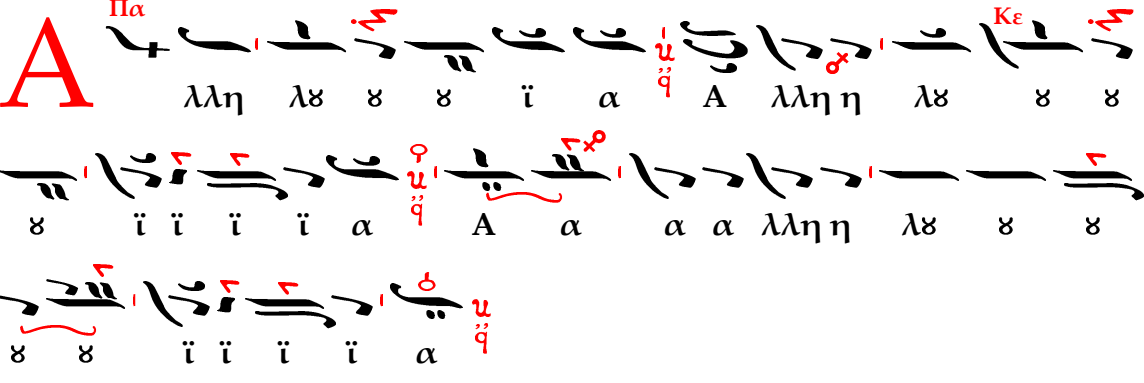
Ὁ διάκονος· Σοφία.

(A' 'Iω, α' 1-7)

Ἡ ἡμῶν ἀπὸ ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς· —καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν· —ὃ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὥς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

Ἰησοῦς ὁ Κε δ

A Πα λλη λϑ ϑ ϑ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
 χ E ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν
 μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α
 αν σϑ εν εκ κλη σι ι̇ ι̇ α α A α α γι
 ι̇ ι̇ ι̇ ων

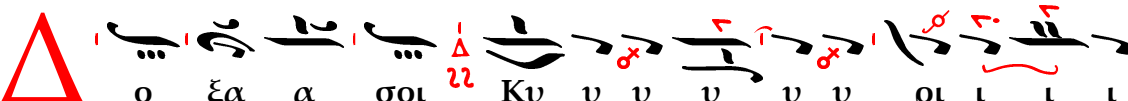

 Πα
 λλη λ8 8 8 ι̇ α A λλη η λ8 8 8
 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λλη η λ8 8 8
 8 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
 Χ
 Ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν β8 λη
 α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι
 παν τας τ8ς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τ8
 Πα
 λλη λ8 8 8 ι̇ α A λλη η λ8 8 8
 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λλη η λ8 8 8
 8 8 8 ι̇ ι̇ α α α α α α α

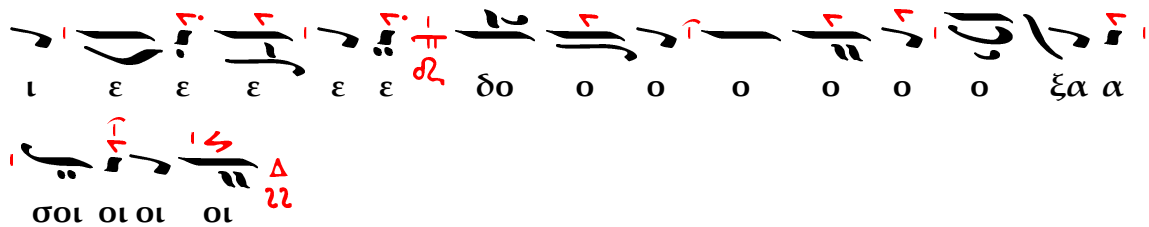
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ιθ' 25-27, κα' 24-25).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἶδε ὁ υἱός σου, εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδου ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Ἦχος ἰὲ Δι

 ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ

Ο ι ολι ολι ολι τα α α α Χε ε ε ε

ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρϝ ϝ ϝ ϝ Χε ρϝ ϝ βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι ολι ολι ολι ολι ολι ολι

ζω ο ο ποιοι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ο ν υ υ υ μ νο ο ο ο ν ^{Ζ'}

π ρ ο σα α α δ ο ο ο υ μ νο ν π ρ ο ο σα α α ^Μ ^{Β8}

δ ο ο ο ν τε ες πα α α α α α σα α α ^{Δι}

αν την βι ι ω τι ι κ η η η η η η η ν α ^{Ζ'}

πο ο θ ω ω ω ω ω με ε ε ε ε θ α α με ε

ρι ι ι μ να α α α α α α α α αν ^Δ

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε [,]

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε [,]

ε ε ε ε α ^Δ

Τ ω ω ν ο ο ο ο ο λ ω ω ω ω ν υ

πο ο δε ξ ο ο ο με νοι οι ^Δ **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρ α α α τ ω ω ς ^Δ δ ο ο ρ υ φο

ο ρ 8 8 8 με νο ο ν τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ν ^Δ Α λ λ η λ 8 8 8 ι ι ι ι

α α α α α ^Δ

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰϛ Δι ς

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Μέλος ἀρχαῖον, ἐξηγήσεις Σίμωνος Καραῶ.

Ἦχος Δι ς

Α γα πη σω ω σε Κυ υ ρι ι ε ε ε η
η η Ι σχυ υ υς μ8 Κυ υ ρι ι ι ι ι
ος στε ρε ε ω μα α α α μ8 και κα τα
φυ γη μ8 8 και αι ρυ υ στη ης μ8 8 8 8
8 8 8 8 8 8 8

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ

τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

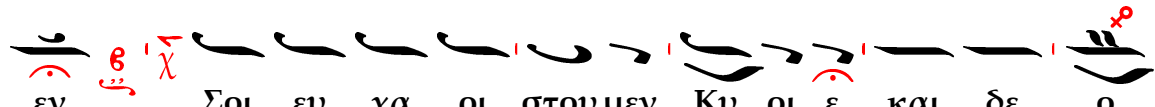
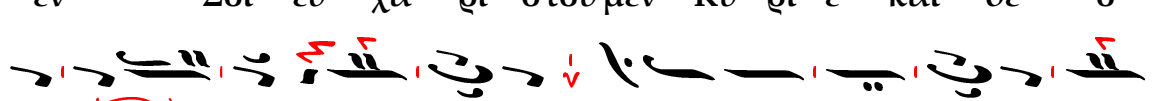
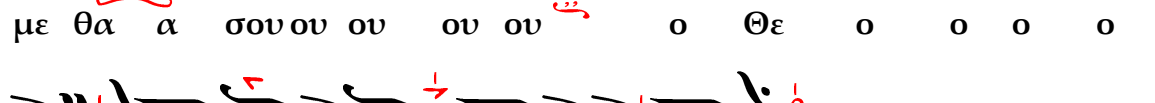
ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

Α μη η η η

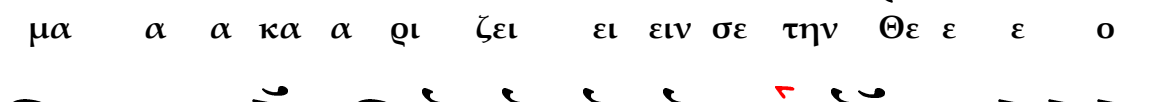
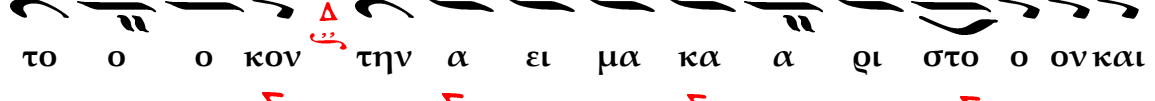
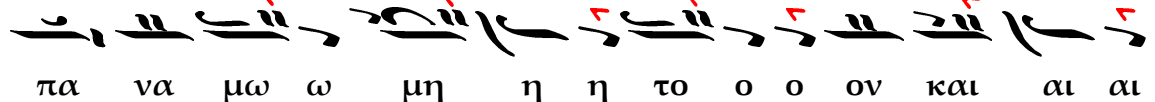
Α μη η η η

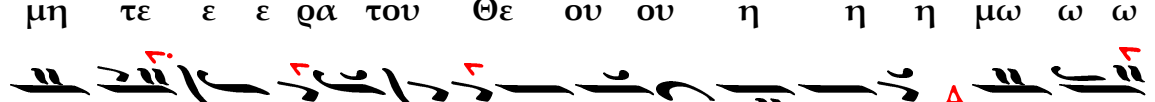
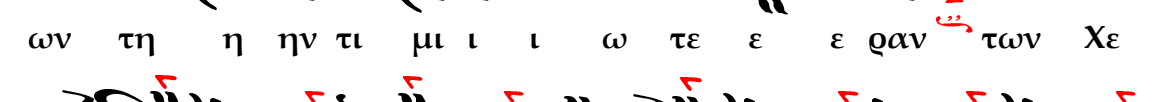
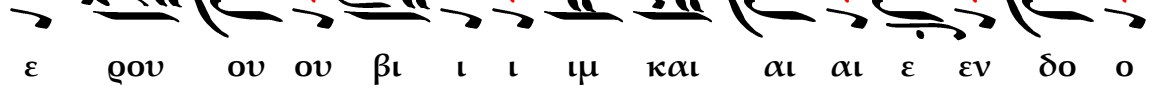
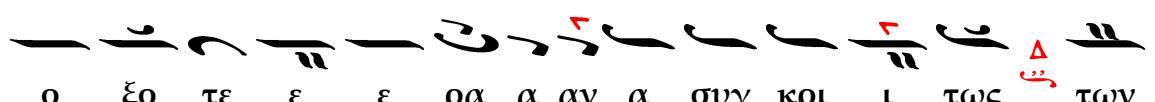
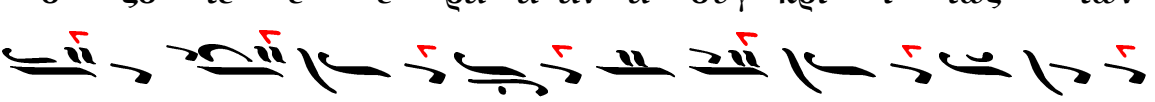
Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

 εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο

 με θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο

 ο ο ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

 Δι Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

 ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο

με ε ε ε εν

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Νη

Ε^{Νη} ις πα α α α α α α α α α α α α α α
α σα α α α α α α α α α α α α α α α
α α αν τη η η η η η η η η η η πα σα
αν την γη η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η η
ε ξη η η λ θε ε ιε
ε ε ε εν ο φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γ
γο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α α α α α α α α α α α ο ο
φθο ο ο ο γ γο ο ο ο ο ο ο ος α α α α α α
αυ τω ω ω ω ω ω ων και εις τα πε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ρα α α α εις τα πε ε ρα τα α α α α

 α α της οι οι οι οι κου ου ου ου της οι οι κου

 ου ου με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

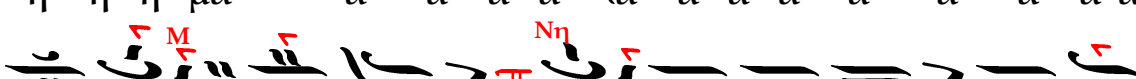

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

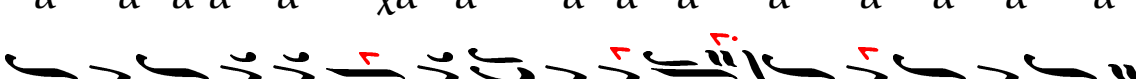

 της οι οι οι κου ου ου με ε ε ε ε νη ης

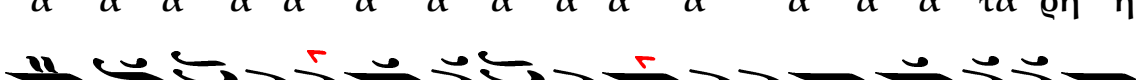

 τα α α ρη η η η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η τα ρη η η η

 η η η μα α α α α α α α α α α α α α α

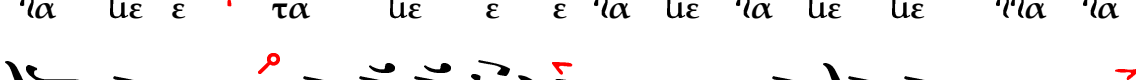

 α α α α α χα α α α α α α α α α

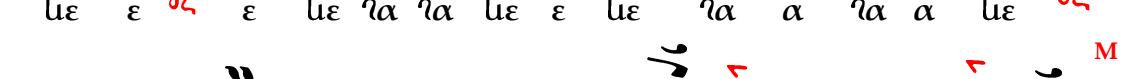

 α α α α α α α α α α α α α τα ρη η

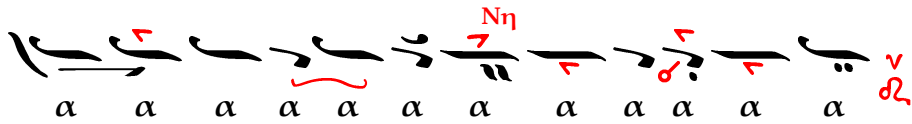

 μα τα α α α α α α α α α α α αυ τω ω ω

 ω ω ω ων Α ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε τα ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 Αλ λη λου ου ου ι ι ι α α α α α α α α

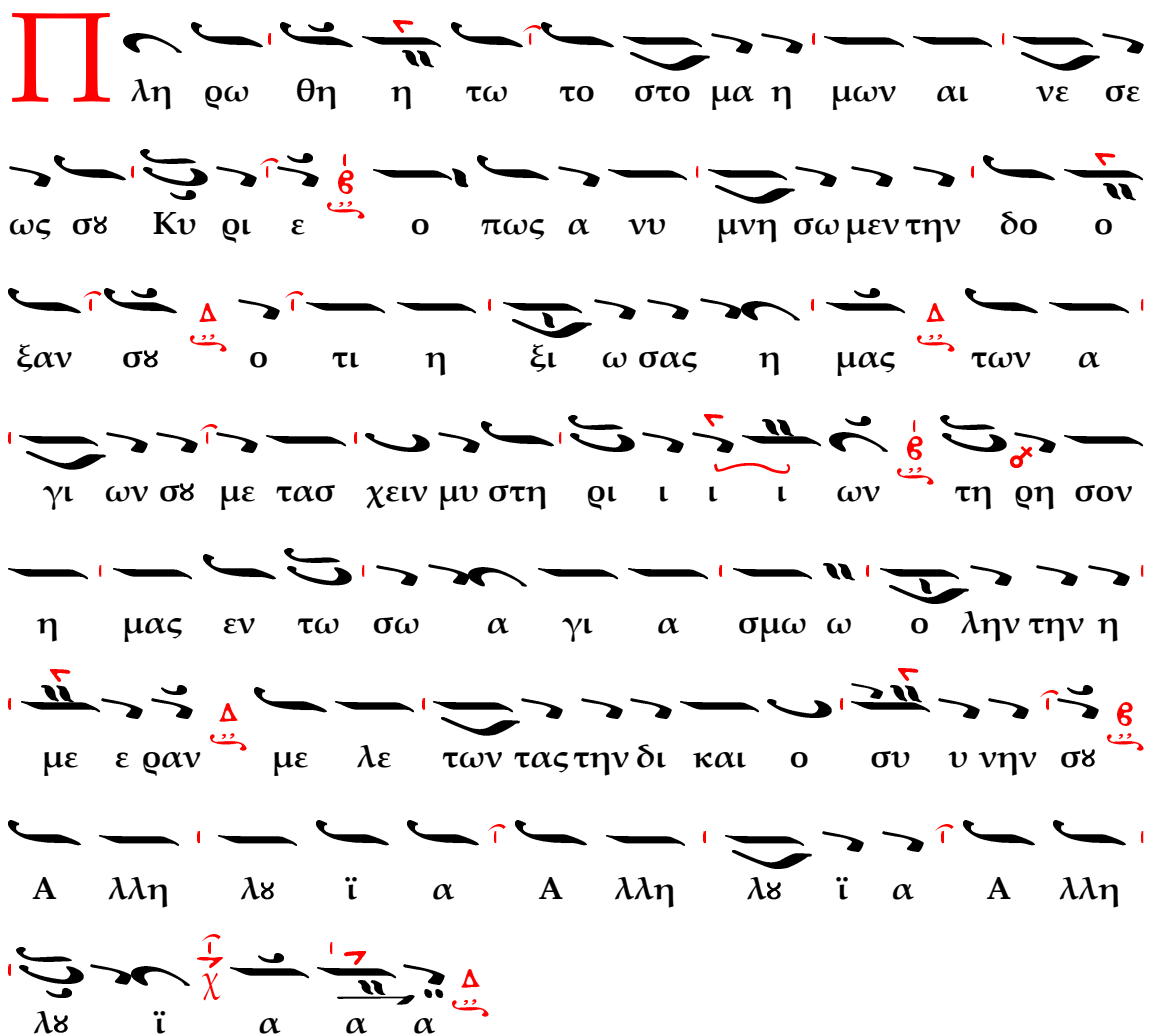

Μετά τήν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Πά Πα ρ

Ἦχος Δι - θ

Ἐ
ι η το ο νο μα Κυ ρι 8 ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τ8 νυν και ε ως τ8 αι ω ω νος ^θ (δὺς)

Τ
ο ο νο μα Κυ ρι 8 ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{Ζ'} α πο τ8 νυν και ε ως

τ8 αι ω ω νο ο ος ^Δ